

Разговор с чувеним књижевником и академиком Матијом Бећковићем уприличен је поводом Дана државности. Упитан за тај празник, између осталог, рекао је:

- Орашац се данас мало разликује од Орашца из 1804. Када би се дигли ондашњи устаници, претпостављам да би нашли многе ствари које нико није померио. Данас Топола више личи на све друго него на оно што народ мисли да јесте. Позната је по вашару. Кад би данас у неком квизу или анкети питали где је сахрањен Карађорђе, краљ Петар или краљ Александар тешко да би било пуно тачних одговора.

Шта се са Србијом, у њој и око ње... догађа?

- Лута и свако јој може бити учитељ и вођа.

Како живи обичан човек данас у Србији?

- Као никад пре.

А то ће рећи?

- Србија никад није била гладна. Чак ко је био гладан долазио је у Србију да бар то реши. А сада је на народним кухињама. У мом детињству, после Другог светског рата, кад смо добијали помоћ, Унрине пакете, пошто није било за све учитељ је питао ко је сиромашан. Сви смо били ал' су се јавили само неки, а ми смо онда од тих који су имали образа да се јаве тражили да нам мало дају, неку оловку или свеску - нешто што је мирисало на бољи свет.

Ускоро ће избори, шта ће нам донети?

- Било би добро кад би имало шта да се бира. А биће да ће ипак бити оно - ево ти ништа и држи га чврсто.

Примајући недавно "Вукову награду", рекли сте да више нико не пише онако како говори, да свако испод или између редова чита онако како није написано...?

- Рекао сам и да би сваких 100 година требало да се појави неки нови Вук Караџић, чији би задатак био да уведе народни језик у књижевност. Сећам се кад сам полазио у школу како су неки људи учили стране речи и изразе да би личили на интелигенцију. Тај нови

Вук би морао некако да понови цео Вуков програм јер српски народ је исти онај народ који је створио бесмртну народну књижевност. Немогуће да тај исти народ не може да научи најједноставнију азбуку на свету па има проблем с писменошћу. Да л' толики број неписмених има дубљи разлог? Откуд данас толико неповерење у писменост?

Том новом Вуку нови закон о култури не би подржао језик и писменост, и бојим се да би имао више противника од првог. Ал' онај Вук је неким чудом изашао на крај па би можда и за новог било наде.

Новчани део награде коју сте добили од Андрићевог института дали сте Матици српској и Српској књижевној задрузи јер им држава ускраћује подршку. У чему је проблем?

- Не знам да л' смем да кажем. Чини ми се да све институције које имају придев српски: Матица српска, Српска књижевна задруга, Српска академија наука, српски језик... имају проблем са тим придевом. Кад би се некако друкчије звали, можда би се проблеми решили. Придев подсећа да је српска култура и језик нешто мало шире него што је политика.

Имате нову опаску поводом Твитера...

- Твитература није литература. У време Турака се причало како у Горњој Морачи постоје пси који лају само на Турке. А сад, рекло би се, постоје потомци тих керова који лају тачно на одређене људе, обично се зову ботови и лају за дневницу.

Србин и мишљење непријатеља

- Своју тежину и важност и данас имају речи Стевана Сремца, који је рекао - кад Србин хоће да буде напредан, он прихвата мишљење својих непријатеља - каже Бећковић

(Блиц)